

ter. Det er en aldeles vilkaarlig Paastand, om man tager det fra det ene eller det andet Grundlag for Indtægten Fremkomst. Man tager Beløbene af Statskassen, og man maaler deres Størrelse i det ene Tilfælde ved Hjælp af nogle direkte, i det andet Tilfælde ved Hjælp af nogle indirekte Skatter. Men de tages ikke mere af Toldindtægterne i det ene Tilfælde end i det andet. Har Statskassen Raad til at give det Tilskud, der forudsættes i de to Forslag, til Kommunerne, vil en Toldreform blive lige mulig efter dem begge, og om man opfører den ene eller den anden Form for Tilskuddet, kan virkelig ikke øve nogen som helst Indflydelse paa Spørgsmaalet om, hvorvidt en Toldreform derefter bliver mulig eller ikke. Jeg maa derfor meget bestemt benægte, at det i og for sig skulde være at sætte en Bom for en Toldreform; der haves tværtimod Øje for, at en Toldreform senere kan komme, og senere vil blive paakrævet, og at man derfor maa sørge for at gennemføre den Del af Reformen, som nu ligger for, saaledes, at den ikke bliver for tung og for trykkende for Byerne.

Det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen) refererede en Udtalelse af mig forleden ved Lovforslagets Forelæggelse, som om jeg skulde have sagt, at Befolkningen ikke ønskede Kommissionens Forslag. Nej, jeg sagde noget ganske andet. Jeg sagde, Befolkningen ønsker en Skatte-reform, men man kan visselig ikke sige, at det netop er en Skattereform i den Form, som Kommissionen har givet den, der er bleven krævet af Befolkningen i de forløbne Aar, eftersom Kommissionens Forslag kun have foreligget de sidste 5—6 Uger, og jeg tror, man vil give mig Ret i, at man ikke har kunnet paakræve en Reform, som man ikke vidste, vilde blive forelagt i den Skikkelse. Har Kravet været knyttet til noget bestemt Forslag, maatte det snarere være til det af Ministeriet Reedtz-Thott fremsatte Forslag, men dette har jo Kommissionen ganske forladt.

Jeg skal ikke her, hvor særlig Forslaget om en Formue- og Indkomstskat ligger for til Behandling, komme nærmere ind paa de Beregninger, som det ærede Medlem for 7de Kreds anstillede om de samlede finansielle Virkninger af den samlede Reform, men jeg maa dog tillade mig kortelig at belyse nogle af de grundige Misforstaaelser og Vildfarelser, som han gjorde sig skyldig i. Det ærede Medlem dvælede særlig ved Beregningen af Brændvinsafgiften. Uagtet dette Forslag ikke

ligger for i Øjeblikket, maa jeg dog maa-ske følge ham heri et Øjeblik. Det ærede Medlem talte om, at det Kvantum Alkohol, som her er anslaaet til teknisk Brug, vistnok er alt for højt anslaaet. Efter de Penge, der gaa ind i Statskassen, skønnes det at være for højt, sagde det ærede Medlem. Han gik derefter ud fra den Beregning, at naar Skatten nu er 18 Øre og bliver forhøjet til 40 Øre, maatte Indtægten stige i samme Forhold. Men det ærede Medlem har derved ganske overset, at nu er Alkohol til teknisk Brug beskattet akkurat som Forbruget af Alkohol til Drik, og at dette Forslag netop gaar ud paa at indføre Fritagelse for Skat af Alkohol til teknisk Forbrug; hvad nu ikke findes, og man maa altsaa fradrage det Kvantum, der vil medgaa til teknisk Forbrug, naar man vil beregne, hvor stor Indtægtsforøgelsen kan blive. Naar det ærede Medlem mener, at det er alt for højt anslaaet, fordi man tidligere har anslaaet det en Del lavere, vil jeg dertil svare, at det ligger i Forholdenes Natur. Saa længe man ikke har haft nogen Fritagelse for Skat af Alkohol til teknisk Forbrug, har man ikke nogen sikker Maalestok for, hvor meget der medgaaer dertil. Det, som her er anført, støtter sig til de kyndigste Mænds Skøn, og dette Forhold og den Omstændighed, at man tidligere har anslaaet Forbruget ringere, end man mener nu at maatte anslaa det til, kan ikke bevise, at denne sidste Ansættelse er urigtig. Det er, som sagt, et Skøn, og derfor er det ikke i mindste Maade fastslaaet, at det er saa stort; der staar udtrykkelig: „Det er anslaaet til“, men det er givet; at hvis det er saa stort, maa det Beløb fradrages, og saa bliver Forhøjelsen netop den, som er angivet i Lovforslaget; og ikke den, som det ærede Medlem angiver under en hel anden og ganske urigtig Form.

Naar det ærede Medlem yderligere ankede over, at Beregningen syntes opgjort med den Tendens snarest at blive for lav, saa vil jeg dertil sige, at det er ganske rigtigt. Jeg har ønsket at være paa den sikre Side her; hvor der slet ikke er Tale om ny Indtægter for Statskassen; men netop om, hvilke Beløb der kunne ventes at ville blive bragte til Veje for Kommunerne og for Alderdomsforsikring, Invaliditetsforsikringen. Jeg har ikke ønsket at stille de Beløb, der derved skulde indvindes, og særlig de Beløb, der stilles i Udsigt for Kommunerne, højere, end man med Sikkerhed mente at kunne paaregne, og jeg er temmelig sikker paa, at havde jeg